

РЕШЕНИЕ

№ 2875

гр. София, 11.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **4219** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294- чл.298 от АПК.

Образувано е по жалба на А. В. срещу Наказателно постановление № 20-4332 /АПК/ 003 от 21.01.2020 г., издадено от Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР за налагане на глоба по чл. 287, ал. 1 АПК в размер на 600 лева, за времето на липса на доброволно изпълнение от 14.01.2020 г. до 20.01.2020 г. на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19 4332-001580 от 7.03.2019 г., с която на основание чл. 171 т. 1 б. "А" от ЗДвП е наложено временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до отпадане основанието за това.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалваното постановление, като постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Оспорвания акт бил нищожен, евентуално неправилен поради липса на задължителни елементи по чл.59, ал.2 АПК. Излага подробни доводи, че наложената ПАМ също била незаконосъобразна. Моли да се прогласи нищожността на НП, евентуално да се отмени като незаконосъобразно.

Ответникът- Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 ГПК във вр.чл. 144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, депозирана от надлежна страна, адресат на акта, в срока по чл. 296, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване акт,

съгл. чл. 294 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 294 от АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. В конкретният случай орган по изпълнението по смисъла на чл. 271 от АПК е Началник на отдел "Пътна полиция" при СДВР. Оспореният акт независимо, че е наименован „наказателно постановление“ по същество представлява акт на орган по изпълнение издаден на осн. чл.287 ал.1 АПК, поради което и неточното му наименование не води на неговата нищожност, противно на доводите в жалбата.

Разпоредбата на чл. 267 от АПК предвижда, че на изпълнение по реда на дял V от АПК подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в този кодекс или в друг закон. Изпълнителните основания са изрично и изчерпателно посочени в чл. 268 от АПК - това са влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални или общи административни актове; решения, определения и разпореждания на административните съдилища или споразумения пред административните органи или пред съда и административни договори. Съгласно чл. 287, ал. 1 от АПК при изпълнението срещу граждани и организации, когато действието не може да се извърши от друго лице, а зависи изключително от волята на длъжника, органът по изпълнението налага при виновно неизпълнение глоба на задължения гражданин от 50 до 1000 лв. седмично. Глобите и имуществените санкции се налагат до изпълнение на задължението за определено действие.

В процесният случай е налице годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268 т. 1 от АПК - индивидуален административен акт- Заповед за прилагане на ПАМ № 19 4332-001580 от 7.03.2019 г., с която на основание чл. 171 т. 1 б. "А" от ЗДвП е наложено временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до отпадане основанието за това. Не се спори, че посочената заповед е влязла в сила, няма данни да е оспорена пред АССГ, респ. отменена. Правният характер на наложената принудителната административна мярка по чл. 171 т. 1 б. "а" от ЗДвП е от такова естество, че само адресатът на мярката може да я изпълни, което определя и нейния незаместим характер по смисъла на чл. 287 от АПК. С оглед на това принудителното изпълнение не може да бъде извършено по реда на чл. 286 от АПК чрез извършването му от трети лица за сметка на длъжника по изпълнението, а следва да се приложи именно редът по чл. 287 от АПК.

Процесуалните правила по принудително изпълнение на административни актове, регламентирани в АПК предвиждат извършването на конкретно определени действия и в определена последователност, като всяко следващо е обусловено от извършеното предходно, като в настоящия случай съдът не констатира тяхното нарушаване от органа по изпълнението.

На жалбоподателя на 2.12.2019г е връчена покана за доброволно изпълнение съгласно която в 14 дневен срок следва да предаде свидетелството си за управление на МПС. В указания срок, жалбоподателят не е предал доброволно свидетелството си за управление на МПС на органите на отдел "Пътна полиция" при СДВР. Изпратената покана за доброволно изпълнение съдържа всички нормативно установени реквизити по см. на чл. 277 АПК, поради което няма допуснато нарушение на административно-производствените правила от органа по изпълнението.

Изследване на законосъобразността на Заповедта за прилагане на ПАМ не е предмет на обсъждане в настоящия процес, като същата е подлежала на самостоятелен съдебен контрол, осъществен при подадена жалба в законоустановения срок.

Жалбоподателят не е изпълнил указаното му в поканата за доброволно изпълнение предаване на свидетелството за управление на МПС в "Пътна полиция" при СДВР. В производство по оспорване на действия на органа по изпълнението, съдът проверява единствено има ли издадено валидно и влязло в законна сила изпълнително основание от външна страна, насочено ли е изпълнението срещу длъжника по акта от органа по изпълнение, предприел ли е органа по изпълнението законосъобразни и съразмерни действия.

Налагането на глоба, като способ за изпълнение има за цел да се гарантира изпълнение на незаместимо задължение, въз основа на влязъл в сила административен акт. Предвид периода на неизпълнение, считано от 14.01.2020 г. до 20.01.2020 г., съдът приема, че определения размер на глобата от 600 лева е съразмерен и обоснован и не се налага неговото редуциране.

По така изложените правни аргументи, съдът обоснова окончателен извод за извършване на изпълнителните действия по реда и на основанията, регламентирани в дял V от АПК, образуване на изпълнително производство въз основа на влязло в законна сила изпълнително основание и изпращане и редовно връчване на поканата за доброволно изпълнение на жалбоподателя. Жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, съдът на основание чл. 294- чл. 298 АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. В. срещу Наказателно постановление № 20-4332 /АПК/ 003 от 21.01.2020 г., издадено от Началник отдел "Пътна полиция" при СДВР за налагане на глоба по чл. 287, ал. 1 АПК в размер на 600 лева, за времето на липса на доброволно изпълнение от 14.01.2020 г. до 20.01.2020 г. на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19 4332-001580 от 7.03.2019 г., с която на основание чл. 171 т. 1 б. "А" от ЗДвП е наложено временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до отпадане основанието за това.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 298, ал. 4 АПК.

СЪДИЯ: